

Nr 566.

Av herr Nilson i Spånstad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 333, angående allmän lönereglering för befattningshavare i statens tjänst m. fl.

I proposition nr 333 om ny lönereglering för befattningshavare i statens tjänst har i likhet med vad nu gäller föreslagits en begränsning av det belopp, å vilket rörligt tillägg skall beräknas. Härvid har dock den övre gränsen i fråga om det rörliga tillägget höjts från för närvarande 900 kr. för månad till 1 200 kr. för månad. Detta innebär, att rörligt tillägg icke skall utgå på den del av befattningshavares lön, som överstiger 14 400 kr. för år räknat.

De löner för statens tjänstemän, som äro avsedda att tillämpas från den 1 juli 1947, bestå av grundlön och rörligt tillägg, det senare uppgående till 6 procent av grundlönen. Grundlönerna ha utmätts så, att de skola utgöra en rättvis ersättning för utfört arbete såväl de statliga befattningshavarna sinsemellan som mellan dessa och de i enskild tjänst anställda. Om en eftersläpning av de statsanställdas löner, jämfört med löneutvecklingen på den fria arbetsmarknaden, förekommit, har denna utjämnats genom höjningen av grundlönerna.

Det rörliga tillägget däremot skall utgöra tjänstemännens kompensation för den stegring av levnadskostnaderna, som kan komma att äga rum under tiden fram till nästa lönereglering. Utformningen av det rörliga tillägget bör följaktligen ställas i en viss relation till utvecklingen av levnadskostnaderna. Det rörliga tillägg, som föreslagits i nämnda proposition, skall utgå i procent av grundlönen, dock högst å 1 200 kr. för månad. Det betyder att det rörliga tilläggets storlek i absoluta tal varierar efter grundlönens höjd, så att exempelvis en befattningshavare med en årslön av 4 800 kr. får 288 kr. i rörligt tillägg som ersättning för ökningen av levnadskostnaderna från utgångsläget, medan en befattningshavare med en årslön av 14 400 kr. eller högre kan tillgodoräkna sig ett rörligt tillägg på 864 kr. Det torde emellertid knappast med säkerhet kunna påstås att ökningen i levnadskostnaderna i här berörda fall varit 576 kr. större för den senare än för den förre i genomsnitt taget. Det synes därför icke vara motiverat att det högsta belopp, på vilket rörligt tillägg skall utgå, höjes utöver nu gällande 900 kr. för månad.

I detta sammanhang bör observeras, att det rörliga tillägget genom det föreslagna och hittills tillämpade beräkningssättet blir större i absoluta tal räknat på högre dyrorter än på de lägre inom varje löneklass. Sålunda blir

det rörliga tillägget vid 6 procent 432 kr. på lägsta ortsgrupp och 516 kr. på den högsta i löneklass 21 enligt den nya löneplanen. Skillnaden blir givetvis större i den mån levnadskostnaderna stiga och det rörliga tillägget i procent därmed höjes, en olägenhet som gjorde sig starkt märkbar under krigsåren. Ur rättvisesynpunkt vore det därför riktigare att det rörliga tillägget konstruerades så, att det utginge med samma belopp i absoluta tal räknat på alla ortsgrupper inom varje löneklass eller inom vissa grupper av löneklasser. Härför talar ytterligare den omständigheten, att sammanpressningen av levnadskostnaderna skett genom att desamma ökat mera på de lägre orterna. Av allt att döma kommer denna utveckling att fortsätta, och det kan då icke vara rimligt att tilldela de lägre dyrorterna en mindre kompensation..

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 333 måtte besluta, att rörligt tillägg å de till statens befattningshavare utgående lönerna skall beräknas på ett belopp av högst 900 kr. för månad.

Stockholm den 23 oktober 1946.

Hjalmar Svensson
i Grönvik.

Lars E. Andersson
i Hedensbyn.

Nils Jönsson
i Rosshol.

C. O. Carlsson.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

Victor J. Mattsson
i Enebyda.

Per Persson,
Norrby.

Osc. Werner.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

K. A. Ryberg.

Anders Pettersson,
Dahl.

Rob. L. Jansson,
Aspeboda.

I. Pettersson
i Rosta.